

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 162/2013
22.05.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Вере Пешић и Олге Ђуричић, чланова већа, са саветником суда Радојком Маринковић, као записничарем, одлучујући по захтеву Ш.о. О.ш. С.С. из П., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда П-4 У 3633/11 од 28.02.2013. године, уз учешће противних странака М.П. из П. и С.З. из П., у предмету избора директора, у нејавној седници већа одржаној дана 22.05.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом Управног суда П-4 У 3633/11 од 28.02.2013. године, ставом I диспозитива уважене су тужбе тужилаца П.М. и З.С., оба из П. и поништено решење Привременог Ш.о. О.ш. С.С. у П. број 02-103 од 18.03.2011. године и предмет враћен туженом органу на поновно одлучивање. Поништеним решењем туженог од 18.03.2011. године за директора О.ш. С.С. у П. изабран је Љ.Ђ., по образовању наставник разредне наставе са VI степеном стручне спреме и 16 година рада у установи на пословима образовања и васпитања, односно по образовању професор разредне наставе са VII степеном стручне спреме и три године рада у установи на пословима образовања и васпитања, с тим да ступи на дужност 23.03.2011. године, да му мандат траје четири године, да је дужан да пријави и положи испит за директора школе, да му мирује радни однос за време првог изборног периода на радном месту професора радне наставе и да је решење коначно. Ставом II диспозитива побијане пресуде обавезује се Ш.о. О.ш. С.С. у П. да тужиоцима надокнади трошкове управног спора у износу од 15.260,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде, а ставом трећим диспозитива одбијен је захтев туженог органа за накнаду трошкова управног спора.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, који је поднет због повреде закона и повреде правила поступка од утицаја на решење ствари, подносилац указује да је у образложењу пресуде као разлог уважавања тужбе наведено да суду није достављен записник о већању и гласању Ш.о. приликом избора директора школе. Наводи да је овај записник достављен министру просвете у оригиналу, уз осталу обавезну документацију ради давања сагласности на избор директора школе и без тог записника министар не би могао да да сагласност на избор или обавештење о протеклу рока за давање сагласности. Стога није јасно из којих разлога је суд захтевао увид у записник ради вршења контроле рада министра просвете. Истиче да је на одржаној расправи тражена свеска са записницима са седнице Школског одбора за седнице одржане 10.02.2011. и 18.03.2011. године, коју пуномоћник том приликом није имао код себе, а није тражен посебан Записник о већању и гласању, који је он том приликом имао и могао је да га достави. Сматра да је суд извршио повреду правила поступка из члана 46. став 3. Закона о управним споровима, јер није тражио накнадну доставу докумената. Предлаже да Врховни касациони суд уважи захтев и преиначи побијану пресуду Управног суда тако што ће се тужба тужилаца одбити као неоснована. Противне странке, којима је захтев уредно достављен, у остављеном року нису суду доставиле одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијане пресуде Управни суд је оцењујући законитост оспореног решења нашао да је као доносилац решења у уводу наведен привремени Ш.о. О.ш. С.С. у П., али се у списима достављеним од стране туженог не налази записник о већању и гласању тог одбора, као колегијалног органа, нити је тај записник предат суду на одржаној расправи. Позивајући се на одредбе члана 192. став 2 и члана 69. Закона о општем управном поступку, Управни суд је нашао да је оспорено решење засновано на битној повреди правила поступка, јер суд не може поуздано оценити да ли је донета одлука законита, односно да ли су испуњени услови за решавање у овој управној ствари прописани наведеним одредбама Закона о општем управном поступку. Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни касациони суд налази да је пресуда донета без повреде правила поступка и да је законитост оспореног решења оцењена правилном

применом Закона о општем управном поступку и Закона о основама система образовања и васпитања ("Сл. гласник РС" 72/2009). При томе су у образложењу побијане пресуде за ту оцену дати довољни и јасни разлози које у свему прихвата и овај суд.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева којима се указује да је записник о већању и гласању достављен министру просвете у оригиналу уз осталу обавезну документацију ради давања сагласности на избор директора школе, као и да је суд учинио повреду правила поступка из члана 46. став 3. Закона о управним споровима, јер није тражио накнадну доставу записника, па налази да ови наводи нису основани. Одредбом члана 30. став 3. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" 111/09), је прописано да је тужени орган дужан да у остављеном року достави суду све списе који се односе на предмет управног спора. Одлучујући у управном спору суд не може да без увида у целокупне списе утврди да ли је у поступку доношења оспореног акта поступљено по правилима поступка. Дакле, достављање свих списа је дужност туженог органа, а одредбом члана 46. став 3. Закона о управним споровима, на који се подносилац позива у захтеву, као ни осталим одредбама тог Закона није прописано да суд накнадно позива туженог да у остављеном року доставља суду делове списа. У захтеву за преиспитивање се не спори да у достављеним списима туженог органа, као ни на одржаној расправи није достављен записник о већању и гласању доносиоца решења, привременог Ш.о. О.ш. С.С. из П. Из одредби чл. 54., чл. 56. и чл. 57. ст. 2. Закона о основама система образовања и васпитања, којима је, између осталог, прописано да је школски одбор, као и привремени школски одбор, орган управљања школе који има девет чланова укључујући и председника и који одлуке доноси већином гласова од укупног броја чланова, неспорно произилази да је доносилац оспореног решења колегијални орган. Стога Врховни касациони суд налази да је правилно закључивање из образложења побијане пресуде да Управни суд није могао да на основу стања списа оцени да ли је оспорена одлука законита, односно да ли је у доношењу оспореног решења поступљено по правилима поступка прописаним чланом 192. став 2. у вези са чланом 69. Закона о општем управном поступку.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 22.05.2013. године, Узп 162/2013

Записничар,

Радојка Маринковић,с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић,с.р.